

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. Ямбол, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимира В. Тагарева

при участието на секретаря П. Г. У.

като разгледа докладваното от Красимира В. Тагарева Търговско дело № 20212300900050 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по исковата молба на ищеца Гаранционен фонд гр.София, с която против ответника Ю. С. А. от гр.**** е предявен иск по чл.288, ал.12 КЗ (отм.) за заплащане на сумата 75 000лв., която фондът е изплатил като обезщетение за неимуществени вреди по щета 210416/21.12.2017г. на Н. С. И., пострадал при ПТП, настъпило на 08.12.2015г. и причинено виновно от ответника като водач на л.а."Пежо 206" без регистрационни номера и без за това МПС да има сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" към датата на събитието.

В исковата молба ищецът излага, че виновен за ПТП от 08.12.2015г. е ответникът, който е управлявал л.а. Пежо 206 без регистрационни номера и без сключена задължителна застраховка ГО към датата на ПТП. Ищецът е описал механизма на ПТП и получените увреждания от пострадалия Н. И., на който изплатил обезщетение в размер на сумата 75 000лв. и суброгирайки се в правата на пострадалия сочи, че е възникнало правото му да предяви настоящия иск.

Ответникът, чрез назначения му особен представител адв.К., е оспорил иска по основание и размер, като оспорени са и всички твърдени в исковата молба факти и обстоятелства. Оспорени са твърденията за виновно противоправно поведение на ответника и механизъм на ПТП, настъпилата вреда и причинната й връзка с деликта, оспорени са условията за изплащане на обезщетение от ищеца с възражения за липса на идентификационни данни на автомобила към момента на настъпване на произшествието и за липсата на сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност". Оспорена е доказателствената сила по чл.179, ал.1 ГПК на констативния протокол за ПТП с пострадали лица №5 от 15.11.2017г. на МВР - Стралджа, тъй като изготвилите го длъжностни лица на МВР не са свидетели на ПТП. Със същите възражения е оспорено и НП №16-0814-000052/20.07.2016г., издадено за нарушение, констатирано с Акт за установяване на административно нарушение №Г678830 с дата 10.05.2016г. - от актосъставител и свидетели, които не са присъствали на нарушението. Възразено е срещу кредитирането на представените по делото авто - техническа експертиза и съдебно-медицинска експертиза, тъй като са извършени в друго, различно от исковото производство. Оспорени са вида и обема на травматичните увреждания на пострадалото лице и размера на изплатеното му от ищеца обезщетение, като неотразяващ претърпените от пострадалото лице неимуществени вреди.

В о.с.з. исковата претенция се поддържа изцяло от пълномощника на

Гаранционен фонд - адв.П., който пледира за уважаването ѝ, с присъждане на разноските по делото.

Особеният представител на ответника - адв.К. оспорва иска и в о.с.з., настоява за отхвърлянето му и излага подробни съображения в писмена защита, които са в доразвитие на оспорванията и възраженията, направени с отговора на исковата молба.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно нормата на чл.288, ал.12 от КЗ (отм.), действаща към момента на увреждането, след изплащане на обезщетение по ал.1 и 2 Гаранционният фонд встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното и разходите по ал.8. За да бъде уважен този иск, необходимо е да е установен следният фактически състав: този по чл.45 ЗЗД - че в причинна връзка с виновно противоправно поведение на ответника и при управление на МПС са причинени вреди; че към момента на деликта ответникът е управлявал неидентифицирано моторно превозно средство или ответникът не е притежавал сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност"; че е ангажирана отговорността на Гаранционния фонд; че фондът е заплатил обезщетение на увреденото лице.

В случая тези елементи от фактическия състав за основателността на иска съдът намира, че са осъществени и установени по делото.

С представения по делото Констативен протокол за ПТП с пострадали лица №5 от 15.11.2017г. на инспектор Д.С. при МВР- Стралджа е установено, че на 08.12.2015г., около 22часа, на път от РПМ III-707 в посока гр.Стралджа, е настъпило ПТП с участник лек автомобил с неустановен регистрационен номер и неустановен номер на рама - марка "Пежо 206", управляван от водача Ю. С. А. от гр.****, с посочен ЕГН, като пострадал от ПТП е Н. С. И., като за обстоятелствата и причините за ПТП е образувано ДП №192/2016г. по описа на РУ - Стралджа при ОД на МВР- Ямбол. В протокола за ПТП е отбелязано, че ПТП не е посетено, както и че не е установено за автомобила да има сключена застраховка Гражданска отговорност.

От представения АУАН от 10.052016г., съставен от инсп.Д.С. е установено, че същият е съставен на Ю. С. А. като водач на лекия автомобил "Пежо 206" без регистрационен номер, държава Франция, за извършени нарушения на чл.20, ал.1 от ЗДвП и чл.123, ал.1, т.2, б."а" от ЗДвП за това, че е управлявал лекия автомобил "Пежо 206" без регистрационен номер, не е упражнил контрол върху управляваното превозно средство и то се е обърнало в дясно по посоката на движение, в резултат на което са причинени щети по ППС и телесни увреждания на пътника Н. С. И., както и за това, че след ПТП водачът не е изпълнил задължението си на участник в движението да уведоми контролните органи за това. Въз основа на АУАН е издадено и НП №16-0814-000052 от 20.07.2016г., с което на Ю. С. А. са наложени наказания глоба в размер на 20лв. и глоба в размер на 200лв., както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Разпитан в качеството на свидетел, съставителят на протокола за ПТП и на АУАН - Д. С., е поддържал показания, установяващи, че за процесното ПТП е била подадена жалба в Районна прокуратура- Ямбол и е била образувана проверка, извършена именно от свидетеля в качеството му на служител - инспектор в РПУ-Стралджа. В хода на проверката свидетелят събрал материали - сведения от пострадалия, от водача на автомобила и друг свидетел, и установил настъпването на ПТП-то на въпросната дата, при движение в посока от Петолъчката към гр.Стралджа на лекия автомобил "Пежо 206", който е с неустановен регистрационен номер и рама. В резултат на ПТП на Н. И., който е бил пътник в автомобила и който според свидетеля страда от церебрална парализа и това не му е позволявало да управлява автомобила, са били причинени телесни повреди, като водач е бил Ю. С.. Свидетелят С. е посочил при разпита, че в резултат на извършената от него проверка са били съставени от него протокола за ПТП и АУАН, а преписката е изпратена по компетентност на ЯРП.

Разпитаните други двама свидетели - Ж.Г. и Г.Г. са посочили при разпита, че са подписали като свидетели само съставянено на АУАН, но не са участвали в проверката.

Към доказателствения материал по делото е присъединено образуваното ДП №192/2016г. по описа на РПУ на МВР- Стралджа, пр.пр.№3607/2015г. на ЯРП, което е приключило с влязло в сила Постановление от 01.12.2017г. на наблюдаващия прокурор от ЯРП, с което наказателното производство е прекратено на основание чл.243, ал.1,т.1 НПК, вр. с чл.343, ал.2 от НК, тъй като пострадалият е поискал това. В мотивите на

постановлението е прието, че Ю. С. А. е извършил престъпление по чл. 343, ал.1, б."б", вр. с чл.342, ал.1 НК, тъй като е установено по досъдебното производство, че на 08.12.2015г. при управление на лекия автомобил "Пежо 205" в посока пътен възел Петолъчката и гр.Стралджа, той е загубил контрол над управлението над автомобила, автомобилът е напуснал пределите на пътното платно и е навлязъл в затревения банкет, след което се е преобърнал и е преустановил движението, като в резултат на ПТП Н. С. И. е получил телесни увреждания.

Със заключението на вещото лице инж.Б., извършило назначената по делото съдебно-техническа експертиза, в настоящото производство е установен механизма на ПТП. Установено е, че на 08.12.2015г., около 20:30 часа, по път III - 707, в посока от пътен възел „Петолъчката" към гр. Стралджа се е движил лекия автомобил "Пежо 206", червен на цвят, с неизвестен регистрационен номер, с водач Ю. С. А. и пътник Н. С. И.. Автомобилът се е движил в прилежащата си дясна (югозападна) пътна лента, през тъмната част от денонощието, в условията на осветеността на фаровете си, по асфалтова настилка, със скорост на движение от около 65 - 70 км/ч. На около 1 километър преди гр.Стралджа водачът Ю. А. е загубил контрол над управлението на автомобила, вследствие на което същият се е насочил надясно към десните крайпътни площи. С тази си насоченост, автомобилът е напуснал платното за движение отдясно и е навлязъл в затревения банкет, преодолял е ската и крайпътните площи в дясно от него, след което е последвал удар в десния скат на отводнителния канал, в следствие на което автомобилът е преминал в режим на преобръщане и окончателно се е установил в покой, разположен върху четирите си гуми, най-вероятно в дясно от отводнителния окоп. Според вещото лице, водач на автомобила е бил Ю. А., който като водач е имал техническата възможност да предотврати произшествието, ако неотклонно е следил пътната обстановка и е контролирал непрекъснато управлението на автомобила така, че да запази траекторията му на движение върху пътното платно, без да го напуска и навлиза в крайпътните площи, където е настъпило преобръщането му. От техническа гледна точка, според вещото лице, причина за настъпване на произшествието е именно загубата на контрол над управлението на автомобила от страна на водача му, което би могло да се дължи на действия или бездействия от страна на самия водач, или на действия от страна на пътуващия на предна дясна седалка пътник.

По делото е изслушано и заключението на съдебния лекар д-р Ч. по съдебно-медицинската експертиза, с което е установено, че пострадалият при процесното ПТП Н. С. И. е страдал от полиомиелит с долна лява вяла хемиплегия и по този повод е ходел с патерици. В резултат на ПТП Н.И. е получил автомобилна травма - счупване на шийката на лявата бедрена кост, счупване на диафизата на лявата бедрена кост, счупване на лявата подбедрица и на двете кости на подбедрицата. Било е установено и счупване на дясната бедрена кост в областта на диафизата. По повод на установените счупвания на долните крайници на пострадалия са били предприети оперативни интервенции, резултатите от които са били сравнително добри. Тези увреждания вещото лице сочи да отговарят да са били получени при възникналото пътнотранспортно произшествие, вследствие притискане и удряне от деформиралите се части на автомобила в дясно, получени при преобръщането му извън пътното платно. Относно счупванията в областта на левия долен крайник на пострадалия, които са били в областта на шийката, диафизата и в областта на подбедрицата, според вещото лице същите са довели до трайно затрудняване движенията на левия долен крайник, като предвид наличното страдание от полиомиелит със засягане предимно на левия долен крайник, който е бил с нарушени функции и преди катастрофата, експертът е посочил, че възстановяването на функциите на този крайник ще е дълъг и мъчителен процес, при обичаен ход на оздравителните процеси при такива увреждания от около 18-20 месеци. Счупването на десния долен крайник в областта на диафизата също е довело до трайно затрудняване движенията на десния долен крайник, с обичаен ход на оздравителните процеси при такива увреждания от около една година. Даденото заключение е, че пълно възстановяване на сто процента на функциите на увредените крайници на пострадалия не се очаква, но е възможно да се възстанови основната функция на крайниците, която е преместването на тялото от едно място на друго, т.е. ходенето. За болките и страданията при такива счупвания вещото лице е разяснило, че са интензивни в първите дни след инцидента, в болницата претърпените болки в областта на травмите са били подтиснати с медикаменти, а след изписването на пострадалия от болницата до пълното възстановяване на функциите на крайниците, болките са продължили, но не са били така интензивни. Поради получените увреждания, както и в резултат на хроничното заболяване, от което е страдал пострадалият, същият според вещото лице продължително време трябва да използва помощни средства

при придвижване, като хроничното заболяване е утежняващ фактор възстановяването на функциите на увредените крайници.

На 21.12.2017г. пострадалият от ПТП Н. С. И. е предявил пред ищеца Гаранционен фонд застрахователната си претенция за заплащане на сумата 100 000лв. - неимуществени вреди за всички увреждания и претърпени болки и страдания от ПТП. По претенцията ищецът е образувал щета №ГФ 210416/2017г., по която въз основа на медицинска експертиза по щетата, приетото по протокол №1 от 08.01.2018г. от застрахователно-медицинска комисия, Управителният съвет на ищцовия фонд е взел решение по протокол №01 от 02.01.2018г. пострадалият Н.И. да бъде обезщетен с общата сума 75 000лв. Сумата е изплатена по банков път с преводно нареждане от 29.01.2018г.

С регресна покана от 02.04.2021г, връчена редовно на ответника на 06.04.2021г., същият е поканен да заплати на ищеца сумата 75 042,20лв., изплатена от фонда на пострадалия Н.И., като в сумата са включени и 42, 20лв. ликвидационни разноски.

При така установените факти по делото, предявеният иск е основателен и доказан изцяло в предявения размер. За установяване на ПТП от 08.12.2015г., настъпилия вредоносен резултат и противоправното поведение на ответника, по делото са събрани писмени доказателства - протокола за ПТП, АУАН и НП. Доказателствената им сила е оспорена от процесуалния представител на ответника, но в трайната практика на ВКС, постановена по реда на чл.290 ГПК, която настоящият състав споделя, е прието, че протоколът за ПТП, съставен от длъжностно лице в кръга на служебните му задължения, съставлява официален документ по смисъла на чл.179 ГПК, който се ползва не само с обвързваща съда формална доказателствена сила относно авторството на материализираното в него изявление на съставителя, но и с материална доказателствена сила относно самото удостоверително изявление (Решение № 85/ 28.05.2009 г. по т. д. № 768/ 2008 г. на ВКС, II ТО, Решение № 24/ 10.03.2011 г. по т. д. № 444/2010 г. на ВКС, I ТО, Решение № 73/ 22.06.2012 г. по т. д. № 423/ 2011 г. на ВКС, I ТО и Решение № 98/ 25.06.2012 г. по т. дело № 750/ 2011 г. на ВКС, II ТО. В решение № 15 от 25.07.2014г. по т. д. № 1506/2013г. на ВКС, I ТО, е прието, че протоколът за ПТП е официален свидетелстващ документ и като такъв се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените в него факти, които непосредствено са възприети от длъжностното лице, относими за механизма на ПТП. Когато фактът, съставлява волеизявление, направено от участник в ПТП, протоколът има доказателствена сила само относно съдържащите се неизгодни факти за лицето, чието изявление се възпроизвежда от съставителя на документа и ищецът, претендиращ обезщетение във връзка с увреждането, носи тежестта на доказване на механизма на ПТП, поради което той следва да ангажира и други доказателства, когато протоколът за ПТП не удостоверява всички релевантни за механизма на ПТП обстоятелства или преценката им изисква специални познания, които съдът не притежава.

В случая за установяване на оспорените по протокола за ПТП, АУАН и НП обстоятелства са събрани гласни доказателства - показанията на св.С., установяващи по несъмнен за съда начин, че ПТП е настъпило на посочената дата 08.12.2015г., че пострадал при ПТП е Н. И., че ПТП е настъпило при управлението на лекия автомобил "Пежо 206" от водача Ю. А., че автомобилът е бил без регистрационен номер и без застраховка Гражданска отговорност. Тези обстоятелства свидетелят С. лично е установил при извършената от него като длъжностно лице проверка и за същите е дал показания в качеството на свидетел по делото, които показания не се оспориха и обориha с други доказателствени средства и които показания съдът кредитира.

По делото посредством съдебното - техническата експертиза на вещото лице инж.Б. и даденото от него заключение, което съдът кредитира, е установен по несъмнен начин и механизма на произшествието, при който при движението на лекия автомобил "Пежо 206" и управлението му, водачът Ю. А. е загубил контрол над управлението на автомобила, насочил е същия надясно към десните крайпътни площи, автомобилът е напуснал платното за движение отдясно и е навлязъл е в затревения банкет, след което е последвал удар в десния скат на отводнителния канал, автомобилът се е преобърнал и окончателно се е установил в покой. И според вещото лице, водач на автомобила е бил ответникът Ю. А., а показанията на св.С. са, че водач на автомобила не е могъл да бъде пострадалият Н.И., поради наличното му физическо страдание. При тези данни ЯОС намира, че е установено и противоправното поведение от страна на водача на автомобила - Ю. А., който е нарушил задължение, установено от правните норми, а именно правилата за движение по пътищата, регламентирани в чл.20, ал.1 от ЗДвП. Съгласно цитираната норма

водачите на ППС са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. След като е установено с помощта на вещото лице, че водачът на лекия автомобил е загубил контрол върху него и така е причинил ПТП, следва да се приеме, че е налице противоправно поведение на водача. Това е видно и от издаденото наказателно постановление, което е официален документ и има обвързваща за съда материална доказателствена сила за отразеното в него правонарушение от страна на водача. За противоправното поведение на водача Ю.А. е налице и постановлението на прокурора, което макар и да не се ползва със задължителната за съда сила по чл.300 ГПК, каквато има само влязлата в сила присъда на наказателния съд, доказателственото му значение следва да се отчете, след като е подкрепено от останалия доказателствен материал по делото.

На следващо място, с показанията на св.С. по делото е установено, че към момента на увреждането управляваният от виновния водач лек автомобил е бил с неустановен регистрационен номер и номер на рама, или същият е неидентифицирано моторно превозно средство, за което не е имало и сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Във връзка с възражението на представителя на ответника, че приетите от ищеца Гаранционен фонд вреди не са установени като вид и обем и не са в пряка причинно-следствена връзка с ПТП, е прието заключението на СМЕ, ценено от съда изцяло като неоспорено от страните, компетентно и обосновано, от което се установява, че в резултат на процесното ПТП на пътника в лекия автомобил Н.И. са нанесени травматични увреждания: счупване на шийката на лявата бедрена кост, счупване на диафизата на лявата бедрена кост, счупване на лявата подбедрица и на двете кости на подбедрицата, които са довели до трайно затрудняване движенията на левия долен и десния долен крайници. Вещото лице е посочило, че описаните по-горе увреждания се намират в причинна връзка с механизма на ПТП, описан в исковата молба и отговарят да са били получени при възникналото пътно-транспортно произшествие, вследствие притискане и удряне от деформиралите се части на автомобила в дясно, получени при преобръщането му извън пътното платно. Според съда тези установени като вид и брой нанесени на пострадалия увреждания и даденото от вещото лице заключение за търпените болки и страдания и прогнозите за възстановяването на увредения, обуславят справедливо обезщетение в размер на сумата 75 000лв.

На пострадалия от ПТП Н.И. ищецът Гаранционен фонд е определил и заплатил обезщетение в размер на 75 000лв.. Съгласно чл.288, ал.12 от КЗ (отм.), с плащането на сумата фондът встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното и разходите за определяне и изплащане на обезщетението, поради което предявеният иск следва да бъде уважен изцяло в предявения размер, с присъждане на сумата 75 000лв., ведно със законната лихва върху нея от подаване на исковата молба.

По разностите:

С оглед този изход от делото, на основание чл.78, ал.1 ГПК на ищеца следва да се присъдят всички сторени от него разноски в размер на 7 038лв. (държавна такса 3000лв., юрисконсултско възнаграждение 300лв., съгл. чл.25 от Н-бата за заплащането на правната помощ, вр. с чл.78, ал.8 ГПК, 2 780лв. - възнаграждение за особен представител на ответника, 532лв. и 426лв.- възнаграждения на вещи лица).

Водим от изложеното, ЯОС

РЕШИ:

ОСЪЖДА Ю. С. А. от гр.****, обл.***, ул.***№**, с постоянен и настоящ адрес гр.***, ул.****, с ЕГН *****, да **заплати** на Гаранционен Фонд гр.София, ул."Граф Игнатиев"№2, ет.4, представляван от изпълнителните директори М. К. и С. Г. С. на основание чл.288, ал.12 от КЗ (отм.), вр. с чл.45 ЗЗД, **сумата от 75 000лв.**, представляваща изплатено обезщетение за претърпени от Н. С. И. неимуществени вреди - болки и страдания от увреждания в следствие на пътно-транспортно произшествие, настъпило на 08.12.2015г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 27.08.2021г. до окончателното ѝ изплащане, **както и** на основание чл.78, ал.1 ГПК **сумата 7 038 лева** разноски по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - гр.Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Ямбол: _____